
Reactie op voorstellen AMvB Dierwaardige Veehouderij – Kalverhouderij

Geachte heer/mevrouw,

Als dierenarts wil ik reageren op de voorstellen van het Ministerie van LNV voor de Algemene Maatregel van Bestuur. Diverse maatregelen zijn in mijn ogen niet werkbaar of onvoldoende onderbouwd en kunnen grote negatieve gevolgen hebben voor diergezondheid, welzijn én uitvoerbaarheid op het kalverbedrijf.

1. Vloeroppervlakte per kalf

De voorgestelde oppervlakteverruiming naar 1,5 m² per kalf in 2027 en 2 m² in 2030 is niet logisch opgebouwd. In de huidige wet is 1,5 m² voor kalveren tot 150 kg al verplicht.

- Kalveren tot 150 kg kunnen volgens mij prima op 1,5 m² blijven, ook na 2027, vanwege hun beperkte hormonale ontwikkeling en lichaamsomvang.
- Pas bij zwaardere kalveren (>150 kg) is 2 m² passend.
- Voor kalveren ouder dan 8 maanden kan naar 2,2 m² worden gestreefd, tot de leeftijd van 1 jaar.
Deze indeling sluit beter aan op de groeifases van het kalf en voorkomt onnodige investeringen bij jonge kalveren.

2. Ligplek – droog, indrukbaar en met grip

Hoewel het belangrijk is dat kalveren goed kunnen liggen, is het lastig om 'droog', 'indrukbaar' en 'grip' objectief te meten en handhaafbaar te maken. Dit zou specifieker moeten worden gedefinieerd evenals de verhouding van ligplek tov de totale beschikbare ruimte.

3. Medische ingrepen (zoals onthoornen en castratie)

Volledig mee eens dat alle medische ingrepen alleen op medische indicatie mogen plaatsvinden en door een erkende dierenarts. Dit geldt zowel voor de ingrepen onthoornen, castreren en staartamputaties. De wijze van uitvoering ligt bij de erkende dierenarts.

4. Vachtverzorging (borstels)

In de SKV-reglementen zijn borstels op schofthoogte al verplicht. Deze moeten gewoon volstaan. Het verplichten van extra systemen is niet nodig en levert in kleine groepen weinig praktische meerwaarde op.

5. Melk via speen in zooghouding – eerste 6 weken

Niet ieder kalf drinkt graag met een speen; sommigen drinken eraast of niet goed. De verplichting zou daarom niet moeten zijn: *met* een speen, maar: *speen moet beschikbaar zijn indien het kalf dit wil of nodig heeft*.

Ook het begrip "in zooghouding" is onpraktisch; de meeste kalveren (zeker HF-typische) kunnen bij een volwassen koe niet goed onder het uier komen.

De ervaring leert dat drijfspenen vaak goed werken, mogelijk dient hier meer onderzoek naar te worden uitgevoerd.

6. Toegang tot drinkwater

De verplichting tot permanente toegang tot schoon drinkwater is logisch. Echter, de nadruk moet niet liggen op het systeem, maar op voldoende *vochtopname*. Kalveren drinken gemiddeld maar 15 minuten per dag, dus is het belangrijk dat de druk in het systeem hoog genoeg is om in korte tijd voldoende water op te nemen. Bij automatisch voederen is dit bovendien goed meetbaar. Toepassing van melk- en drinkwater via hetzelfde systeem zou toegestaan moeten blijven.

7. Vreetruimte bij ad lib ruwvoer

Bij ad libitum-voeding is het niet nodig om 0,4 meter vreetruimte per kalf aan te houden. Kalveren eten gespreid over de dag. In de praktijk ontstaat hierdoor geen concurrentie bij het voer.

8. Afzondering bij ziekte

Zieke kalveren hebben rust nodig en herstellen beter zonder prikkels van soortgenoten. Verplichte zicht- of gehoorcontact met soortgenoten is onwenselijk en verhoogt mogelijk het stressniveau. Individuele huisvesting bij ziekte moet toegestaan blijven, zonder aanvullende eisen over sociaal contact. Daarnaast dienen deze dieren afgezonderd te worden om het verspreiden van ziektekiemen te verkleinen

9. Hemoglobine (HB)–waarde

Er is veel natuurlijke spreiding in HB-waardes, afhankelijk van seizoen, afkomst en type kalf. Daarom moet het gemiddelde van 5,3 per 2030 als norm gehanteerd worden. Het meten van individuele HB-waardes is niet representatief. Het hanteren van een gemiddelde sluit beter aan op biologische realiteit en is uitvoerbaar.

10. Groepshuisvesting vanaf 14 dagen

Deze maatregel is alleen acceptabel wanneer het mogelijk blijft om kalveren na aankomst enkele dagen individueel te huisvesten om te acclimatiseren. Dit is cruciaal om kalveren te leren kennen, op gezondheid te beoordelen en passende groepsindelingen te maken. Sociaal gedrag wordt hierdoor niet benadeeld; kalveren kunnen elkaar immers zien en aanraken en het beperkt blootstelling aan ziektekiemen.

11. Transportleeftijd

De verhoging van transportleeftijd naar 28 dagen is reeds Europees besproken. Vanuit gezondheidsoogpunt is het verschil met 14 dagen nihil op basis van onze data. Liever zien wij de formulering aangepast: kalveren mogen vervoerd worden vanaf 10 dagen mits zij voldoende weerstand hebben ontwikkeld. Zo niet, dan pas vanaf 28 dagen. De immuniteitsstatus moet leidend zijn, niet de leeftijd an sich. Op oudere leeftijden verplaatsen leidt tot grotere overgangen en meer benodigde aanpassingen.

Conclusie. Ik verzoek u om bovenstaande punten mee te nemen in de uiteindelijke besluitvorming.

Met vriendelijke groet,

Niels Geurts, DAP Thewi BV